

LEGEA REPUBLICII MOLDOVA
privind mărcile și denumirile de origine a produselor

Nr.588-XIII din 22.09.95

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.8-9/76 din 08.02.1996

* * *

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

- Articolul 1. Reglementarea juridică
- Articolul 2. Mărcile
- Articolul 3. Denumirea de origine și indicația geografică
- Articolul 4. Protecția juridică a mărcii și a denumirii de origine a produsului
- Articolul 5. Certificatul de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului
- Articolul 6. Dreptul exclusiv asupra mărcii
- Articolul 7. Temeiurile pentru respingerea cererii de înregistrare a mărcii, a denumirii de origine a produsului sau a indicației geografice și cererii de recunoaștere a notorietății mărcii

Capitolul II
ÎNREGISTRAREA MĂRCII ȘI A DENUMIRII DE
ORIGINE A PRODUSULUI

- Articolul 8. Cererea de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și cererea de recunoaștere a notorietății mărcii
- Articolul 9. Data depozitului național reglementar
- Articolul 10. Prioritatea mărcii
- Articolul 11. Examinarea cererii
- Articolul 12. Examinarea formală a cererii
- Articolul 13. Examinarea semnelui solicitat
- Articolul 14. Atacarea deciziei asupra cererii
- Articolul 15. Retragerea cererii
- Articolul 16. Publicarea cererii de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și a cererii de recunoaștere a notorietății mărcii
- Articolul 17. Contestăția împotriva înregistrării mărcii sau denumirii de origine a produsului și împotriva recunoașterii notorietății mărcii
- Articolul 18. Înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului
- Articolul 19. Publicarea datelor referitoare la înregistrare
- Articolul 20. Durata înregistrării
- Articolul 21. Operarea modificărilor

Capitolul III
FOLOSIREA MĂRCII ȘI A DENUMIRII DE ORIGINE
A PRODUSULUI, TRANSMITEREA MĂRCII

- Articolul 22. Folosirea mărcii și a denumirii de origine a produsului
- Articolul 23. Marcarea de avertizare
- Articolul 24. Transmiterea drepturilor asupra mărcii
- Articolul 25. Răspunderea pentru folosirea ilicită a mărcii sau a denumirii de origine a produsului

Capitolul IV
SUSPENDAREA PROTECȚIEI JURIDICE A MĂRCII
ȘI A DENUMIRII DE ORIGINE A PRODUSULUI

Articolul 26. Nulitatea înregistrării
Articolul 27. Anularea înregistrării

Capitolul V
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 28. Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi
Articolul 29. Atribuțiile Agenției în domeniul protecției mărcilor și a denumirilor de origine a produselor
Articolul 30. Taxele
Articolul 31. Înregistrarea mărcilor și denumirilor de origine a produselor în străinătate
Articolul 32. Drepturile persoanelor fizice și juridice străine
Articolul 33. Tratatetele internaționale

Capitolul VI
DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 34. Intrarea în vigoare
Articolul 35. Aducerea legislației în conformitate cu prezenta lege
Articolul 36. Dispoziții tranzitorii
Articolul 37. Îndatoririle Guvernului

Notă: Legea a fost republicată în Monitorul Oficial nr.150-151 din 11.12.2001 pag.3

Parlamentul adoptă prezenta lege.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Reglementarea juridică

Raporturile ce țin de înregistrarea, protecția juridică și folosirea mărcilor și denumirilor de origine a produselor (indicațiilor geografice) se reglementează de prezenta lege și de alte acte normative.
[Art.1 completat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 2. Mărcile

(1) Marca de produs și marca de serviciu (în continuare - marcă) constituie orice semn sau orice combinație de semne, susceptibile de reprezentare grafică, ce servește la deosebirea produselor sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de produsele sau serviciile altei persoane fizice sau juridice.

(2) Pot fi înregistrate ca mărci astfel de semne, cum ar fi: cuvintele (inclusiv numele de persoane), literele, cifrele, elementele figurative și combinațiile de culori, precum și orice combinație a acestor semne perceptibile vizual. Elementele figurative pot fi constituite din reprezentări grafice plane sau forme tridimensionale (în relief) cu o configurație distinctă.

(3) Marca poate fi înregistrată fiind executată în alb-negru sau în culori.

(4) Marca poate fi individuală sau colectivă. Marca individuală este marca ce aparține unei singure persoane fizice sau juridice. Marca colectivă este marca destinată pentru a deosebi produsele sau serviciile respective fabricate și comercializate ori serviciile prestate de membrii unei uniuni, asociații economice sau ai unei alte asociații (în

continuare - asociație) de cele aparținând altor persoane fizice sau juridice.

(5) Marca de conformitate (pentru certificare), aplicată sau emisă pe baza regulilor unui sistem de certificare, indicând cu un grad suficient de încredere că produsul, procesul sau serviciul în cauză este conform cu un standard sau cu un alt act normativ specific, este protejată conform prevederilor prezentei legi.

(6) Marca notorie este o marcă larg cunoscută, aplicată produselor sau serviciilor în cadrul unui anumit public, inclusiv ca urmare a promovării ei în Republica Moldova la data depunerii cererii de înregistrare sau la data priorității invocate în cerere. Marca notorie este protejată conform prevederilor prezentei legi.

(7) Nu poate fi recunoscută notorie marca care a devenit larg cunoscută în cadrul unui anumit segment de public după data invocării priorității unei mărci identice sau similare pentru produse identice pe numele altui solicitant.

[Art.2 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.2 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 3. Denumirea de origine și indicația geografică

(1) Denumirea de origine a produsului este denumirea țării, regiunii sau localității (zonei geografice), precum și denumirea istorică a acestora, utilizate pentru desemnarea produsului ale cărui calități deosebite sînt determinate, exclusiv sau în principal, de factorii naturali și/sau etnografici caracteristici zonei geografice respective.

(2) Indicația geografică este indicația ce servește la identificarea unui produs ca fiind originar dintr-o țară, teritoriu, regiune sau localitate a unei țări în cazul în care o calitate, un renume sau o altă anumită caracteristică pot fi atribuite în mod esențial acestei regiuni geografice.

(3) Se respinge sau se anulează, din oficiu sau la cererea unei părți interesate, înregistrarea unei mărci care conține o indicație geografică, pentru produse care nu sînt originare din teritoriul corespunzător, dacă folosirea acestei indicații în marcă pentru astfel de produse este de natură să inducă în eroare consumatorul în privința locului adevărat de origine a produsului.

(4) Se interzice folosirea, în desemnarea sau prezentarea unui produs, a oricărui procedeu care indică sau sugerează că produsul în cauză este originar dintr-o regiune geografică alta decît locul adevărat de origine, într-un mod care induce în eroare consumatorul în privința originii geografice a produsului, iar orice atare folosire constituie un act de concurență neloială în sensul art.10-bis al Convenției de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale.

(5) Nu poate fi folosită indicația geografică care, deși este literalmente exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea de origine a produselor, face să se înțeleagă că produsele sînt originare dintr-un alt teritoriu, regiune sau localitate.

(6) Indicațiile geografice omonime pot fi folosite în cazul în care sînt diferențiate una de alta, spre exemplu, sînt însoțite de elemente figurative și este indicată clar originea geografică adevărată, asigurînd un tratament echitabil producătorilor respectivi și prevenind o eventuală inducere în eroare a consumatorului.

[Art.3 modif. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.3 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 4. Protecția juridică a mărcii și a denumirii de origine a produsului

(1) Protecția juridică a mărcii și a denumirii de origine a produsului se asigură în temeiul înregistrării lor, în modul stabilit de prezenta lege, la Agenția de Stat pentru Protecția Proprietății Industriale (în continuare - Agenție), cu excepția mărcilor notorii protejate fără înregistrare în conformitate cu art.6-bis al Convenției de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale.

(2) Protecția juridică a mărcii și a denumirii de origine a

produsului înglobează aspectele referitoare la existența, achiziționarea aria de aplicare, menținerea drepturilor și mijloacele de respectare a acestora, precum și problemele referitoare la exercitarea drepturilor dobândite.

(3) Orice persoană fizică sau juridică poate fi titular al mai multor mărci.

(4) Denumirea de origine a produsului poate fi înregistrată de către una sau mai multe persoane fizice sau juridice care desfășoară activitate de întreprinzător în zona geografică respectivă.

(5) În cazul în care pe teritoriul Republicii Moldova este recunoscută ca marcă notorie o marcă deja înregistrată pentru anumite produse sau servicii, protecția juridică a mărcii notorii se extinde și asupra altor produse sau servicii, cu condiția că folosirea de către o altă persoană a mărcii identice sau similare pentru aceste produse sau servicii va indica o legătură cu titularul mărcii recunoscute notorii în Republica Moldova și va dăuna intereselor acestuia.

[Art.4 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.4 modif. și complet. prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 5. Certificatul de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului

(1) Marca sau denumirea de origine a produsului înregistrate se autentifică prin eliberarea unui certificat de înregistrare.

(2) Certificatul de înregistrare a mărcii confirmă prioritatea mărcii, precum și dreptul exclusiv al titularului asupra mărcii pentru produsele și serviciile indicate în certificat.

(3) Certificatul de înregistrare a denumirii de origine a produsului legalizează dreptul de folosire a acestei denumiri.

Articolul 6. Dreptul exclusiv asupra mărcii

(1) Titularul unei mărci, pe întregul termen de valabilitate a mărcii, are dreptul exclusiv de a dispune de marcă, de a o folosi pe teritoriul Republicii Moldova și de a interzice altor persoane să folosească, fără consimțământul său, în operațiunile comerciale semne identice ori similare pentru produse sau servicii identice ori similare celor pentru care marca a fost înregistrată în cazul în care o astfel de folosire ar genera risc de confuzie. În cazul folosirii unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumtivă.

(2) Drepturile specificate la alin.(1) nu vor prejudicia nici unul din drepturile anterior existente și nu vor condiționa existența drepturilor de folosință.

(3) Dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, cu condiția folosirii loiale a acestor elemente și respectarea intereselor legitime ale titularilor mărcii și ale terților.

(4) Dreptul exclusiv nu se extinde asupra mărcilor deținute și folosite legal, pînă la 1 ianuarie 1992, de două și mai multe persoane juridice. Folosirea în continuare de către aceste persoane juridice sau de către succesorii lor de drept a mărcilor menționate nu constituie o încălcare a dreptului titularului mărcii înregistrate.

(5) Mărcile existente și folosite legal pînă la 1 ianuarie 1992 de două și mai multe persoane juridice se declară proprietate a statului. Modul de folosire a acestor mărci se stabilește de către Guvern prin emiterea unui regulament special.

(6) Mărimea plății pentru folosirea mărcilor-proprietate de stat se stabilește prin lege.

(7) Încasările de la aplicarea plății pentru folosirea mărcilor-proprietate de stat se fac venituri la bugetul de stat.

(8) Proprietățile produselor sau serviciilor cărora li se aplică o marcă nu vor constitui în nici un caz un obstacol la înregistrarea mărcii.

[Art.6 completat prin Legea nr.224-XV din 01.07.04, în vigoare 01.01.05]

[Art.6 completat prin Legea nr.65-XV din 12.04.2001]

[Art.6 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 7. Temeiurile pentru respingerea cererii de înregistrare a mărcii, a denumirii de origine a produsului sau a indicației geografice și cererii de recunoaștere a notorietății mărcii

(1) Sînt excluse de la protecție și nu pot fi înregistrate:

1) mărcile care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.2 alin. (1);

2) mărcile care sînt compuse exclusiv din semne sau din indicații lipsite de caracter distinctiv, în special compuse numai din:

a) semne sau indicații devenite generice sau uzuale;

b) semne care reprezintă litere și/sau cifre separate, lipsite de o executare grafică deosebită, liniile și figurile geometrice simple;

c) semnele sau indicațiile care pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, însușirile, destinația, valoarea sau timpul fabricării produselor ori prestării serviciilor, sediul producătorului, precum și alte caracteristici;

d) semnele care constituie o indicație geografică.

(2) Nu se admite înregistrarea, ca marcă sau elemente ale ei, a următoarelor semne:

a) false sau care ar putea induce în eroare consumatorul în privința unui produs, serviciu sau în privința producătorului acestora;

b) care cuprind reproduceri sau imitații de steme, drapele și embleme de stat, denumiri oficiale sau istorice de state sau abrevierea lor, denumiri depline sau abreviate de organizații internaționale interguvernamentale, semne, sigilii oficiale de control, de garanție și de marcă, decorații și alte semne de distincție. Astfel de semne pot fi incluse în marcă ca elemente neprotejate dacă nu ocupă în aceasta o poziție dominantă și dacă există decizia organului competent sau consimțămîntul posesorului lor. Organele competente ale Republicii Moldova sînt: Parlamentul - privind folosirea reproducerilor sau imitațiilor Stemei de Stat și Drapelului Republicii Moldova; Guvernul - privind folosirea denumirii oficiale sau istorice a statului; ministerele sau departamentele - privind folosirea semnelor, sigiliilor oficiale de control, de garanție și de marcă, aprobate de ministerul sau departamentul respectiv;

c) care conțin indicații geografice ce identifică vinuri și alte produse alcoolice care nu sînt originare din locul specificat în indicația geografică respectivă, chiar și în cazurile în care originea adevărată a produsului este menționată sau în cazurile în care indicația geografică este folosită în traducere sau este însoțită de expresii, cum ar fi: "de genul", "de tipul", "de stilul", "imitație" și altele;

d) care conțin o indicație geografică ce identifică vinurile și alte produse alcoolice ori care sînt constituite dintr-o astfel de indicație în cazurile cînd vinurile sau produsele alcoolice au o altă origine;

e) care sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri.

(3) Nu pot fi înregistrate ca marcă semnele care reproduc:

a) denumiri de firmă (sau părți ale lor) bine cunoscute în Republica Moldova în cazul în care acestea nu aparțin persoanei care solicită înregistrarea mărcii;

b) desene și modele industriale, dreptul asupra cărora în Republica Moldova aparține altor persoane;

c) denumiri de opere științifice, literare și de artă, personaje sau citate din ele, opere artistice sau fragmente din acestea bine cunoscute în Republica Moldova, fără consimțămîntul titularilor dreptului de autor sau al succesorilor lor de drepturi;

d) nume de persoane, pseudonime și cuvinte derivate de la acestea, portrete și facsimile ale persoanelor renumite fără consimțămîntul acestora, al moștenitorilor lor, al organului competent de ocrotire a valorilor culturale ale statului respectiv.

(4) În calitate de mărci nu se înregistrează semnele identice sau similare care pot fi confundate:

a) cu mărcile protejate în privința altor persoane sau cerute pentru înregistrare pe numele altor persoane pentru produse sau servicii identice;

b) cu mărcile recunoscute notorii în Republica Moldova, protejate fără înregistrare;

c) cu denumirile de origine a produselor protejate în conformitate cu prezenta lege, precum și cu indicațiile geografice din Republica Moldova, exceptând cazurile când acestea sînt incluse ca elemente neprotejate în marca înregistrată pe numele persoanei autorizate să folosească o astfel de denumire sau indicație, ținînd cont de prevederile alin. (2) lit.c);

d) cu mărcile de conformitate înregistrate în modul stabilit.

(5) Nu se admite înregistrarea, ca marcă sau elemente ale ei, a semnelor deținute și folosite legal, pînă la 1 ianuarie 1992, de două și mai multe persoane juridice, inclusiv de succesorii de drept ai acestora pentru marcarea unor mărfuri de același tip (omogene, similare).

(6) În calitate de mărci tridimensionale nu se înregistrează forma produsului și ambalajul acestuia, care:

a) rezultă din proprietățile produsului, adică forma fabricării sau distribuirii produsului;

b) sînt necesare pentru obținerea unui rezultat tehnic, când nu există alternative pentru fabricarea acestui produs;

c) se referă la valoarea esențială a produsului.

(7) Folosirea mărcii pînă la data depozitului național reglementar nu poate servi drept motiv pentru respingerea cererii de înregistrare a mărcii pe numele persoanei care a folosit-o.

(8) Dacă marca, pînă la data depozitului național reglementar, a fost folosită în procesul fabricării și comercializării produselor și serviciilor cel puțin 5 ani, dobîndind caracter distinctiv, și este bine cunoscută consumatorilor din Republica Moldova, cererea de înregistrare a ei nu poate fi respinsă în temeiul alin.(1), cu excepția cazurilor când marca este constituită numai dintr-o indicație geografică.

(9) Mărcile care cad sub incidența alin.(3) și alin.(4), în ce privește mărcile similare, pot fi, totuși, înregistrate cu consimțămîntul expres al titularului dreptului de înregistrare a mărcii.

(10) Nu se va refuza sau invalida înregistrarea unei mărci sau dreptul de folosință a unei mărci pe motivul că această marcă conține o indicație geografică în cazurile în care cererea de înregistrare a acestei mărci a fost depusă cu bună-credință sau înregistrarea a fost făcută cu bună-credință ori în cazul în care drepturile asupra acestei mărci au fost dobîndite prin folosire cu bună-credință înainte ca indicația geografică să fie protejată în țara sa de origine.

(11) Nu este considerat denumire de origine a produsului semnul care, deși reprezintă sau conține denumirea zonei geografice, este folosit public în Republica Moldova ca semn al unui produs de un anumit fel, ce nu se referă la locul de fabricare a acestuia.

(12) Sînt excluse de la protecție și nu pot fi înregistrate denumirile de origine a produselor:

a) care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.3 alin.(1);

b) care încetează să fie protejate;

c) care nu se mai folosesc în țara respectivă;

d) care sînt false;

e) care ar putea induce în eroare consumatorul;

f) care sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri.

(13) Cererea de recunoaștere a notorietății mărcii poate fi respinsă în cazul în care:

a) aceasta nu îndeplinește condițiile specificate la art.8 alin.(11);

b) marca s-a transformat în denumire uzuală;

c) marca contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.

[Art.7 modif. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.7 compl. prin Legea nr.65-XV din 12.04.2001]

[Art.7 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Capitolul II
ÎNREGISTRAREA MĂRCII ȘI A DENUMIRII DE
ORIGINE A PRODUSULUI

Articolul 8. Cererea de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și cererea de recunoaștere a notorietății mărcii

(1) Persoanele fizice și juridice cu domiciliul, respectiv sediul, în Republica Moldova (naționale) care sînt în drept să obțină protecția legală a unei mărci acționează în fața Agenției personal sau prin intermediul reprezentantului, împuternicit printr-o procură.

(2) Persoanele fizice și juridice străine cu domiciliul, respectiv sediul, permanent în străinătate acționează în fața Agenției numai prin intermediul reprezentantului în proprietate industrială din Republica Moldova, cu excepția cazurilor cînd convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte prevăd altfel.

(3) Reprezentantul în proprietate industrială activează în conformitate cu regulamentul aprobat de Guvern.

(4) Cererea trebuie să se refere la o singură marcă sau denumire de origine a produsului.

(5) Cererea propriu-zisă trebuie să conțină:

- a) solicitarea de înregistrare;
- b) numele, prenumele (denumirea), adresa și semnătura solicitantului;
- c) numele, prenumele, adresa și semnătura reprezentantului în proprietate industrială, în cazul în care cererea se depune prin reprezentantul în proprietate industrială;
- d) reproducerea mărcii sau a denumirii de origine a produsului și descrierea acestora;
- e) lista produselor și serviciilor, pentru care se cere înregistrarea mărcii, grupate conform claselor clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor;
- f) lista produselor, pentru desemnarea cărora se cere înregistrarea denumirii de origine a produsului;
- g) indicarea locului fabricării produselor, pentru desemnarea cărora se cere înregistrarea denumirii de origine (hotarelor zonei geografice);
- h) descrierea însușirilor deosebite ale produselor, pentru desemnarea cărora se cere înregistrarea denumirii de origine;
- i) solicitarea de recunoaștere a priorității mărcii în temeiul convențiilor la care Republica Moldova este parte;
- j) indicarea culorii sau culorilor mărcii, dacă solicitantul cere protecția ei în culori.

(6) La cererea propriu-zisă se anexează:

- a) statutul mărcii colective, incluzînd lista membrilor asociației care au dreptul să folosească marca colectivă semnată de aceștia; scopul înregistrării mărcii colective și condițiile folosirii ei; lista și caracteristicile calitative sau alte caracteristici comune ale produselor sau serviciilor, care vor fi desemnate cu această marcă; răspunderea pentru încălcarea condițiilor de folosire a mărcii colective. În cazul eliberării titlului de protecție pe numele unuia dintre membrii asociației, relațiile cu alți membri și drepturile acestora asupra mărcii colective vor fi reglementate printr-un acord aparte;
- b) pentru solicitantul străin - documentul care certifică dreptul asupra denumirii de origine a produsului indicate în cerere în țara de origine a acestui produs;
- c) procura de reprezentare, dacă cererea se depune prin reprezentant în proprietate industrială;
- d) actele care confirmă proprietatea mărcii, dacă este cazul;
- e) dovada de plată a taxei stabilite;
- f) pentru înregistrarea denumirii de origine a produsului - o confirmare legalizată a faptului că produsul provine din zona geografică respectivă și că însușirile deosebite ale acestuia sînt determinate de

factorii naturali și/sau etnografici caracteristici zonei geografice respective;

g) pentru înregistrarea mărcii de conformitate - autorizația sau un alt act care să confirme exercitarea legală a activității de certificare ori, dacă este cazul, dovada înregistrării mărcii de conformitate în țara de origine;

h) decizia organului competent sau consimțământul posesorului semnelor enumerate la art.7 alin.(2) lit.b), după caz.

(7) Cererea propriu-zisă de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului se redactează în limba moldovenească. Celelalte documente ale cererii se depun în limba moldovenească sau într-o altă limbă. În ultimul caz la cerere, în termen de 2 luni de la data depunerii ei, se anexează traducerea acestor documente în limba moldovenească. Persoanele fizice care au depus documentele cererii în limba rusă nu sînt obligate să prezinte traducerea acestora în limba moldovenească.

(8) Solicitantul poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare pentru corectitudinea perfectării materialelor prezentate în legătură cu înregistrarea mărcii sau a denumirii de origine a produsului.

(9) Cererea de recunoaștere a notorietății mărcii se depune la Comisia de apel a Agenției de către persoanele fizice sau juridice personal sau prin intermediul reprezentantului împuternicit printr-o procură.

(10) Cererea de recunoaștere a notorietății mărcii trebuie să se refere la o singură marcă.

(11) Cererea de recunoaștere a notorietății trebuie să conțină:

a) numele, prenumele, adresa și semnătura solicitantului, în cazul unei persoane fizice, sau denumirea, adresa juridică și semnătura reprezentantului, în cazul unei persoane juridice;

b) numele, prenumele, adresa și semnătura reprezentantului în proprietate industrială, în cazul depunerii cererii prin intermediul acestuia;

c) reproducerea și descrierea mărcii;

d) indicarea datei de la care se solicită recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

(12) La cererea de recunoaștere a notorietății se anexează:

a) documentele ce conțin informații privind titularul sau utilizatorul mărcii;

b) documentele ce demonstrează recunoașterea notorietății mărcii în cadrul unui anumit segment de public;

c) lista produselor sau serviciilor pentru care se utilizează marca, precum și lista altor acțiuni respective privind utilizarea acesteia;

d) documentul care confirmă începutul și perioada utilizării mărcii;

e) procura în cazul depunerii cererii prin intermediul reprezentantului;

f) documentul care atestă achitarea taxei, în cazul în care aceasta este prevăzută.

[Art.8 modif. prin Legea nr.469-XV din 21.11.03, în vigoare 01.01.04]

[Art.8 modif. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.8 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 9. Data depozitului național reglementar

(1) Data depozitului național reglementar este data la care a fost depusă la Agenție cererea, în conformitate cu cerințele prevăzute la alineatul (5) articolul 8, și dovada de plată a taxei stabilite.

(2) Documentele prevăzute la literele a) - c), f) și g) ale alineatului (6) articolul 8 pot fi depuse la Agenție în termen de 2 luni de la data depunerii cererii. Dacă în termenul indicat solicitantul nu va prezenta aceste documente sau nu va depune o cerere de prelungire a termenului stabilit, cererea se va considera retrasă.

[Art.9 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 10. Prioritatea mărcii

(1) Prioritatea unei mărci se stabilește de la data depozitului național reglementar.

(2) Prioritatea mărcii poate fi stabilită la data depunerii cererii inițiale într-un stat membru la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale (prioritate convențională), dacă cererea a fost depusă la Agenție în termen de 6 luni de la data menționată. Acest termen începe să curgă de la data depozitului primei cereri, totodată, ziua depozitului nu este cuprinsă în termen.

(3) Prioritatea unei mărci aplicate pe exponatele expoziției internaționale organizate pe teritoriul unui stat membru la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale (prioritate de expoziție) se stabilește de la data prezentării în expoziție a exponatului, dacă cererea de înregistrare a fost depusă la Agenție în termen de 6 luni de la data menționată. Prioritatea de expoziție nu va prelungi termenul priorității convenționale.

(4) Solicitantul care dorește să folosească dreptul la prioritatea convențională sau de expoziție este obligat să indice aceasta în cerere sau să comunice aceasta în termen de 2 luni de la data depunerii cererii la Agenție și să prezinte documentele necesare ce confirmă legitimitatea unei astfel de cerințe în termen de cel mult 3 luni de la data depunerii cererii la Agenție. Actele care confirmă legitimitatea invocării priorității vor fi însoțite de un certificat al datei depozitului și de o traducere a acestora în limba de stat.

(5) Prioritatea mărcii poate fi stabilită de la data înregistrării internaționale a acesteia în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

[Art.10 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 11. Examinarea cererii

(1) Examinarea cererii se efectuează de către Agenție și constă din examinarea formală a cererii și examinarea semnului solicitat.

(2) Solicitantul este în drept, de la data depunerii cererii și până la data luării unei decizii asupra ei, după ce a plătit taxa respectivă, să completeze, să precizeze sau să corecteze documentele cererii, fără a modifica esențial marca sau denumirea de origine a produsului.

(3) Orice cerere, în care sînt enumerate mai multe produse și servicii, poate fi divizată de către solicitant sau la rugămintea lui în două sau mai multe cereri prin repartizarea între aceste cereri a produselor și serviciilor enumerate în cererea inițială. Cererile divizionare păstrează data depunerii cererii inițiale și prioritatea mărcii solicitate în ea. Introducerea unor produse și servicii suplimentare în listă conform literei e) alineatul (5) articolul 8 se efectuează numai prin depunerea unei cereri noi.

[Art.11 completat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 12. Examinarea formală a cererii

(1) În termen de o lună de la data depunerii cererii, Agenția efectuează examinarea formală a acesteia, în cadrul căreia se controlează existența documentelor indicate la alineatele (5) și (6) articolul 8 și respectarea cerințelor stabilite pentru ele.

(2) În funcție de rezultatele examinării formale solicitantului i se notifică acceptarea cererii pentru a fi examinată sau respingerea ei.

(3) Dacă documentele cererii nu au fost întocmite în conformitate cu alineatul (5) articolul 8, solicitantului i se propune să facă precizările necesare în termen de 2 luni de la primirea notificării. În cazul în care solicitantul nu prezintă în termenul stabilit materialele indicate în notificare sau o solicitare motivată de prelungire a acestui termen, cererea se consideră nedepusă.

[Art.12 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 13. Examinarea semnului solicitat

(1) Examinarea semnului solicitat se efectuează în termen de 9 luni

de la data luării deciziei de acceptare a cererii pentru a fi examinată. În cadrul examinării semnului solicitat se controlează respectarea cerințelor articolului 7 și se stabilește prioritatea mărcii, dacă această nu s-a făcut în cadrul examinării formale.

(2) În funcție de rezultatele examinării semnului solicitat, Agenția ia decizia de a publica sau de a respinge cererea, ceea ce se notifică solicitantului.

[Art.13 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 14. Atacarea deciziei asupra cererii

(1) În cazul în care solicitantul nu este de acord cu decizia luată ca rezultat al examinării formale a cererii sau a examinării semnului solicitat, el poate depune o contestație la Comisia de apel a Agenției în termen de 3 luni de la data primirii deciziei. Contestația va fi examinată în termen de 3 luni de la data depunerii acesteia.

(2) În cazul în care solicitantul nu este de acord cu decizia Comisiei de apel a Agenției, el o poate ataca în instanța judecătorească de drept comun competentă în termen de 3 luni de la primirea deciziei menționate.

[Art.14 modificat prin Legea nr.240-XV din 13.06.03, în vigoare 08.07.03]

[Art.14 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 15. Retragerea cererii

(1) Cererea poate fi retrasă de către solicitant la orice etapă de examinare.

(2) Cererea de înregistrare a unei mărci colective poate fi retrasă numai cu acordul tuturor persoanelor fizice și juridice care au dreptul să folosească această marcă.

Articolul 16. Publicarea cererii de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și a cererii de recunoaștere a notorietății mărcii

În termen de 3 luni de la data luării deciziei privind publicarea cererii de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și în termen de o lună de la data primirii cererii de recunoaștere a notorietății mărcii, Agenția publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, denumit în continuare Buletin Oficial, datele cu privire la cererea de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și cu privire la cererea de recunoaștere a notorietății mărcii. Conținutul datelor pentru publicare se stabilește de Agenție.

[Art.16 în redacția Legii nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

Articolul 17. Contestația împotriva înregistrării mărcii sau denumirii de origine a produsului și împotriva recunoașterii notorietății mărcii

(1) Orice persoană este în drept, în termen de 3 luni de la data publicării datelor cu privire la cererea de înregistrare a mărcii sau denumirii de origine a produsului sau cu privire la cererea de recunoaștere a notorietății mărcii, să depună o contestație la Comisia de apel a Agenției împotriva înregistrării mărcii sau denumirii de origine a produsului ori împotriva recunoașterii notorietății mărcii.

(2) În cazul în care a fost depusă o contestație împotriva înregistrării ori împotriva recunoașterii notorietății mărcii, Agenția, în termen de 10 zile, comunică acest fapt solicitantului.

(3) Contestația împotriva înregistrării ori împotriva recunoașterii notorietății mărcii se examinează în termen de 3 luni de la data depunerii ei. Decizia cu privire la contestație se comunică, în termen de 10 zile, atât solicitantului, cât și persoanei care a depus această contestație.

(4) Decizia Comisiei de apel a Agenției poate fi atacată în instanța judecătorească în termen de 6 luni de la data adoptării ei.

[Art.17 în redacția Legii nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.17 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 18. Înregistrarea și eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului

(1) În cazul în care nu a fost depusă nici o contestație împotriva înregistrării sau contestațiile depuse au fost respinse, Agenția ia decizia de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului și le înregistrează în Registrul național al mărcilor sau în Registrul național al denumirilor de origine a produselor (în continuare - Registrul).

(2) În Registru se introduc: reproducerea mărcii sau denumirea de origine a produsului, datele despre titularul lor, data priorității mărcii, lista de produse și servicii pentru care a fost înregistrată marca, descrierea însușirilor principale ale produsului a cărei denumire de origine este înregistrată, alte date referitoare la înregistrarea mărcii sau denumirii de origine a produsului, precum și modificările ulterioare ale acestor date.

(3) Agenția eliberează certificatul de înregistrare în termen de 3 luni de la data înregistrării mărcii sau denumirii de origine a produsului în Registru.

(4) Formularul certificatului de înregistrare și componența datelor indicate în el se stabilesc de către Agenție.

(5) În cazul în care a fost luată o decizie de recunoaștere a notorietății mărcii, Agenția înregistrează marca notorie în Registrul național al mărcilor notorii.

[Art.18 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.18 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 19. Publicarea datelor referitoare la înregistrare

(1) Datele referitoare la înregistrarea mărcii sau denumirii de origine a produsului, înscrise în Registru în conformitate cu articolul 18, se publică de către Agenție în Buletinul Oficial în termen de 3 luni de la data luării deciziei privind înregistrarea.

(2) Datele referitoare la recunoașterea notorietății mărcii, înscrise în Registrul național al mărcilor notorii, se publică de către Agenție în Buletinul Oficial în termen de 3 luni de la data luării deciziei privind recunoașterea notorietății mărcii.

[Art.19 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

Articolul 20. Durata înregistrării

(1) Înregistrarea mărcii produce efecte pentru o perioadă de 10 ani, cu începere de la data depozitării în Registrul național reglementar.

(2) La cererea titularului înregistrarea mărcii poate fi reînnoită pe un termen de 10 ani ori de câte ori este necesar cu condiția achitării taxei respective. Cererea de reînnoire a înregistrării se depune în ultimul an de valabilitate a acesteia. Titularul mărcii poate reînnoi înregistrarea și în termen de 6 luni de la împlinirea fiecărui termen de 10 ani cu condiția plății unei taxe suplimentare.

(3) Agenția notează în Registru reînnoirea înregistrării.

(4) Durata înregistrării denumirii de origine a produsului nu este limitată.

(5) Durata protecției juridice a mărcii notorii este nelimitată.

[Art.20 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

Articolul 21. Operarea modificărilor

(1) Titularul certificatului de înregistrare este obligat să notifice Agenției orice modificare a datelor referitoare la înregistrarea mărcii sau a denumirii de origine a produsului.

(2) Toate modificările se introduc în Registru și se publică de Agenție în decurs de 3 luni de la data notificării.

Capitolul III
FOLOSIREA MĂRCII ȘI A DENUMIRII DE ORIGINE
A PRODUSULUI, TRANSMITEREA MĂRCII

Articolul 22. Folosirea mărcii și a denumirii
de origine a produsului

(1) Marca și denumirea de origine a produsului se consideră folosite în cazurile când sînt aplicate pe produsele pentru care a fost înregistrată marca sau denumirea de origine a produsului, pe ambalaj și/sau ca ambalaj de către titularul lor sau de către persoana care are acest drept în baza contractului de licență. Drept folosire poate fi considerată și aplicarea mărcilor sau a denumirii de origine a produsului în publicitate, în imprimare, pe blanchete oficiale, firme, pe exponatele expozițiilor și târgurilor organizate în Republica Moldova, precum și în cazul când marca este folosită de către o altă persoană sub controlul titularului mărcii în cauză. Marca ce identifică o întreprindere care fabrică produse sau prestează servicii poate fi folosită împreună cu marca ce distinge produsele sau serviciile respective ale acestei întreprinderi, dar fără a se stabili o legătură reciprocă între cele două.

(2) Nu poate fi interzisă folosirea continuă și similară a indicațiilor geografice de către orice cetățean al Republicii Moldova sau persoană domiciliată pe teritoriul Republicii Moldova, care pentru marcarea produselor sau serviciilor lor au folosit permanent o anumită indicație geografică ce identifica vinuri sau alte produse alcoolice, dacă această folosire a durat cel puțin 10 ani înainte de 15 aprilie 1994 sau a fost de bună-credință înainte de această dată.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică în ce privește indicațiile geografice pentru acele produse și servicii pentru care indicația respectivă este identică cu termenul uzual folosit în vocabularul curent ca nume comun al unui astfel de produs sau serviciu pe teritoriul Republicii Moldova sau în ce privește o indicație geografică pentru produsele alcoolice pentru care indicația pertinentă este identică cu numele uzual al unei varietăți de struguri existente pe teritoriul Republicii Moldova.

(4) Orice contestație cu privire la folosire sau la înregistrarea unei mărci de produs, care conține sau constă dintr-o indicație geografică, poate fi prezentată, într-un termen de 5 ani, după ce folosința prejudiciabilă a indicației geografice protejate va fi devenit general cunoscută sau după data înregistrării mărcii în Republica Moldova, cu condiția ca marca să fi fost publicată la acea dată, dacă data respectivă este anterioară datei la care folosința prejudiciabilă va fi devenit general cunoscută în Republica Moldova, și cu condiția ca indicația geografică să nu fie folosită sau înregistrată cu rea-credință.

(5) Orice persoană are dreptul de a folosi, în cursul operațiunilor comerciale, numele său ori numele predecesorului său în afaceri, cu excepția cazului când acest nume este folosit într-un mod care induce în eroare consumatorii.

[Art.22 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 23. Marcarea de avertizare

Titularul certificatului de înregistrare a mărcii poate plasa alături de marcă un marcaj de avertizare în formă de litera R, înscrisă într-un cerc, sau de text care indică faptul că marca a fost înregistrată în Republica Moldova.

Articolul 24. Transmiterea drepturilor asupra mărcii

(1) Drepturile care decurg din depunerea cererii sau din înregistrarea mărcii pot fi transmise integral sau parțial.

(2) Transmiterea drepturilor se poate face prin cesiune, prin contract de licență exclusivă sau neexclusivă, precum și prin succesiune ori moștenire legală sau testamentară. Nu se autorizează acordarea de licențe obligatorii pentru mărci, iar titularul unei mărci are dreptul

s-o cedeze fără să asiste în mod obligatoriu și fără transferul întreprinderii căreia îi aparține această marcă.

(3) Drepturile transmise prin contract în temeiul alin.(2) produc efect pentru terți și condiționează modificarea statutului juridic al certificatului de înregistrare a mărcii din momentul înregistrării contractului la Agenție.

(4) Dreptul asupra mărcii colective nu poate fi transmis altor persoane decât cu acordul tuturor membrilor asociației.

(5) Contractul de licență trebuie să includă clauza ca produsele licențiatului după calitatea lor să nu fie inferioare celor ale licențiarului și că licențiarul va exercita controlul îndeplinirii acestei clauze.

(6) Nu se admite, conform legislației în vigoare, includerea în contractul de licență a practicilor sau a condițiilor care pot genera o folosință abuzivă a drepturilor de proprietate industrială, avînd un efect prejudiciabil asupra concurenței pe piața respectivă, cum ar fi clauza transmiterii obligatorii de către licențiat a informației tehnice licențiarului, condiții care împiedică contestarea validității sau impunerea unui pachet obligatoriu de condiții ale licențierii.

[Art.24 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 25. Răspunderea pentru folosirea ilicită a mărcii sau a denumirii de origine a produsului

(1) Folosirea ilicită a mărcii sau a denumirii de origine a produsului protejate, precum și a semnelor similare pentru marcarea produselor sau serviciilor pentru care ele au obținut protecție, fie a produselor sau serviciilor de același fel, precum și fabricarea, folosirea, importarea, oferirea spre vânzare, vânzarea, orice alt mod de punere în circuitul economic sau stocarea în aceste scopuri a produselor marcate în asemenea mod atrag răspundere civilă, administrativă sau penală, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Persoana recunoscută vinovată se pedepsește cu amendă și este obligată să repare titularului mărcii sau denumirii de origine a produsului paguba cauzată prin încălcarea drepturilor lui, inclusiv câștigul nerealizat, precum și să achite suma suficientă pentru a compensa cheltuielile care vor putea cuprinde onorariile de avocat corespunzătoare.

(3) Se consideră produse cu mărci contrafăcute toate produsele, inclusiv ambalajul lor, care poartă, fără autorizație, o marcă de produs identică cu marca de produs înregistrată, valabilă pentru produsele în cauză sau care nu poate fi distinsă în aspectele sale esențiale de această marcă de produs și care, în virtutea acestui fapt, lezează drepturile titularului mărcii respective în temeiul legislației în vigoare.

(4) Stocul de produse cu mărci sau denumiri de origine contrafăcute, care condiționează lezarea drepturilor titularului mărcii sau denumirii de origine a produsului respectiv, se scoate, fără a fi compensată valoarea lui, din circuitul economic într-un mod care să minimalizeze riscul cauzării de noi prejudicii titularului mărcii sau denumirii de origine a produsului, iar mărcile și denumirile de origine ale produselor aplicate ilicit se înlătură de pe produse, chiar dacă acest fapt conduce la nimicirea lor.

(5) Partea lezată poate cere ca materia primă și materialele folosite la fabricarea produselor specificate la alin.(4) să fie scoase, fără a fi compensată valoarea lor, din circuitul economic într-un mod care să minimalizeze riscul cauzării de noi prejudicii. În acest caz, măsurile corective solicitate trebuie să fie comensurabile cu gravitatea acțiunii, ținîndu-se cont de interesele terților.

(6) Simplul fapt al retragerii de pe produsele cu mărci contrafăcute a mărcii aplicate în mod ilicit nu va fi suficient, cu excepția cazurilor cînd există circumstanțe excepționale ce permit folosirea acestor produse.

(7) Partea lezată este în drept să publice, din contul persoanei vinovate, hotărîrea judecătorească în scopul restabilirii reputației

sale în afaceri.

(8) Nu constituie încălcare a drepturilor titularului mărcii sau al denumirii de origine a produsului acțiunile autorităților publice în cazul în care acestea au acționat cu bună-credință în cadrul administrării prezentei legi.

[Art.25 în redacția Legii nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Capitolul IV

SUSPENDAREA PROTECȚIEI JURIDICE A MĂRCII

ȘI A DENUMIRII DE ORIGINE A PRODUSULUI

Articolul 26. Nulitatea înregistrării

(1) Înregistrarea mărcii sau a denumirii de origine a produsului poate fi recunoscută nulă, integral sau parțial, în perioada termenului de valabilitate a acesteia, dacă:

- a) a fost efectuată cu încălcarea prezentei legi;
- b) folosirea mărcii induce în eroare consumatorul;
- c) s-au schimbat factorii naturali într-o zonă geografică;
- d) produsul pentru care este folosită o denumire de origine nu mai posedă calitățile deosebite specificate;
- e) au apărut alte motive întemeiate.

(2) La cerere, înregistrarea poate fi anulată după nefolosirea mărcii înregistrate o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani, cu condiția ca titularul mărcii să nu prezinte motive temeinice referitoare la existența unui obstacol la această folosire. Circumstanțele independente de voința titularului mărcii care constituie un obstacol la folosirea mărcii, cum ar fi restricțiile la import sau alte prescripții ale autorităților publice vizînd produsul sau serviciul protejat prin marcă, vor fi considerate ca motive temeinice de justificare a nefolosirii mărcii.

(3) Orice persoană poate cere Comisiei de apel a Agenției anularea înregistrării.

(4) Cererea de anulare a înregistrării trebuie să fie examinată în termen de 3 luni de la data depunerii acesteia. Titularul certificatului de înregistrare trebuie informat despre cererea de anulare a înregistrării în termen de 10 zile de la data depunerii acesteia.

(5) Decizia Comisiei de apel a Agenției poate fi atacată în instanța judecătorească de drept comun competentă.

(6) La cererea oricărei persoane interesate, în cazul în care o marcă colectivă se aplică pe produsele care nu posedă caracteristici calitative comune sau alte caracteristici, valabilitatea înregistrării poate fi suspendată anticipat, integral sau parțial, în temeiul deciziei instanței judecătorești economice.

(7) Orice persoană este în drept, în termen de 5 ani de la înregistrarea mărcii, să ceară Comisiei de apel a Agenției anularea înregistrării mărcii în baza existenței unei mărci notorii în Republica Moldova. Pentru depunerea cererii de anulare a înregistrării sau pentru interzicerea folosirii mărcilor înregistrate ori folosite cu rea-intenție nu se stabilește nici un termen.

[Art.26 modificat prin Legea nr.240-XV din 13.06.03, în vigoare 08.07.03]

[Art.26 compl. prin Legea nr.1446-XV din 08.11.02, în vigoare 31.12.02]

[Art.26 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

[Art.26 modificat prin Legea nr.1009-XIII din 22.10.96]

Articolul 27. Anularea înregistrării

(1) Agenția anulează înregistrarea mărcii sau a denumirii de origine a produsului:

- a) cînd expiră termenul ei de valabilitate prevăzut la articolul 20;
- b) în temeiul cererii depuse la Agenție de către titularul certificatului de înregistrare;
- c) în temeiul recunoașterii nulității înregistrării conform articolului 26;
- d) în cazul lichidării persoanei juridice - titular al certificatului de înregistrare.

(2) Agenția publică în Buletinul Oficial informația privind anularea înregistrării.

[Art.27 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000,]

Capitolul V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 28. Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi

Litigiile ce țin de aplicarea prezentei legi privind:

a) eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii sau denumirii de origine a produsului;

b) încălcarea dreptului exclusiv asupra mărcii;

c) suspendarea anticipată a duratei înregistrării sau recunoașterea nulității înregistrării;

d) încheierea și executarea contractului de cesiune și a contractului de licență;

e) nefolosirea mărcii o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani de la momentul înregistrării ei la Agenție;

f) folosirea ilicită a denumirii de origine a produsului, se soluționează în instanța judecătorească de drept comun competentă, în modul stabilit de legislație.

[Art.28 modificat prin Legea nr.240-XV din 13.06.03, în vigoare 08.07.03]

[Art.28 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 29. Atribuțiile Agenției în domeniul protecției mărcilor și a denumirilor de origine a produselor

Agenția are următoarele atribuții în domeniul protecției mărcilor și denumirilor de origine a produselor: recepționează cererile de înregistrare a mărcilor și a denumirilor de origine a produselor pentru examinare, examinează cererile, efectuează înregistrarea de stat a mărcilor și a denumirilor de origine a produselor, eliberează certificate de înregistrare, examinează mărcile internaționale potrivit Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor sau Protocolului la acest Aranjament, asigură completarea și păstrarea colecției naționale de mărci și denumiri de origine a produselor, publică date oficiale, editează Buletinul Oficial, ține Registrul, elaborează și perfecționează acte normative, reprezintă Republica Moldova în organizațiile interstatale pentru protecția proprietății industriale și participă la colaborarea internațională în acest domeniu.

[Art.29 completat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 30. Taxele

Depunerea cererii de înregistrare a mărcii sau a denumirii de origine a produsului, examinarea, publicarea ei, eliberarea certificatului de înregistrare, precum și efectuarea acțiunilor cu semnificație juridică ce țin de examinarea cererii și de protecția juridică a mărcilor și a denumirilor de origine a produselor sînt supuse plății unor taxe. Acțiunile pentru care se percepe taxa, cuantumul și termenele de plată a ei se reglementează în modul stabilit de Guvern.

[Art.30 modificat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 31. Înregistrarea mărcilor și denumirilor de origine a produselor în străinătate

(1) Orice persoană fizică sau juridică din Republica Moldova este în drept să înregistreze mărci și denumiri de origine a produselor în străinătate.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii în străinătate potrivit Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor sau Protocolului la acest Aranjament se depune prin Agenție.

(3) Cheltuielile ce țin de înregistrarea mărcii și a denumirii de origine a produsului în străinătate sînt suportate de solicitant sau de orice altă persoană fizică sau juridică, de comun acord cu solicitantul.

[Art.31 completat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 32. Drepturile persoanelor fizice și juridice străine

(1) Persoanele fizice și juridice străine beneficiază de drepturile acordate prin prezenta lege la fel ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte sau în baza principiului de reciprocitate.

(2) Marca înregistrată în Republica Moldova potrivit Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor sau Protocolului la acest Aranjament este protejată ca și marca înregistrată în conformitate cu prezenta lege.

[Art.32 completat prin Legea nr.1079-XIV din 23.06.2000]

Articolul 33. Tratatul internațional

Dacă tratatul internațional la care Republica Moldova este parte stabilește alte prevederi decât cele cuprinse în prezenta lege, se aplică prevederile tratatului internațional.

Capitolul VI

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 34

Prezenta lege se pune în aplicare la 3 luni de la data publicării.

Articolul 35

Până la punerea legislației în concordanță cu prezenta lege se vor aplica numai prevederile actelor normative care nu contravin acesteia.

Articolul 36

Se stabilește că:

prezenta lege se aplică referitor la raporturile de drept apărute după punerea ei în aplicare;

cererile de înregistrare a mărcii și a denumirii de origine a produsului, procedura asupra cărora nu s-a încheiat până la data punerii în aplicare a prezentei legi, se examinează în modul stabilit de prezenta lege. În acest caz condițiile de protecție juridică se stabilesc conform legislației în vigoare la data depunerii cererii;

certIFICATELE de înregistrare a mărcilor eliberate de Agenție până la punerea în aplicare a prezentei legi se echivalează, în ceea ce privește regimul juridic, cu certificatele de înregistrare a mărcilor eliberate în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 37

Guvernul, în termen de 3 luni:

va prezenta Parlamentului propuneri privind punerea legislației în vigoare în conformitate cu prezenta lege;

va pune propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege;

va asigura reexaminarea și anularea de către ministere și departamente a actelor lor normative contrare prezentei legi;

va elabora și va aproba în baza prezentei legi acte normative subordonate.

**PREȘEDINTELE
PARLAMENTULUI**

Petru LUCINSCHI

Chișinău, 22 septembrie 1995.

Nr.588-XIII.